

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana (jud: S. Daguța)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: L. Bulgac, G. Dașchevici, A. Panov)

ÎNCHEIERE

20 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Iacov Știrbu,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu
Răspundere Limitată „Chișinău-gaz” împotriva lui Iacov Știrbu cu privire la
încasarea prejudiciului material și cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei din 26 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t a ț ă :

La 29 aprilie 2016, SRL „Chișinău-gaz” a depus cerere de chemare în
judecată împotriva lui Iacov Știrbu cu privire la încasarea prejudiciului material și
cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că la data de 16 decembrie 2015, în cadrul
verificărilor în vederea combaterii consumului fraudulos de gaze naturale, conform
planului de acțiuni, a fost depistat consum fraudulos de gaze la locul de consum
din mun. Chișinău, com. Tohatin, str. XXXXX.

Conform extrasului din Registrul bunurilor imobile proprietarul bunului
imobil la indicată este Iacov Știrbu, care s-a conectat neautorizat, prin furtun de
oxigen din postul de reglare a presiunii cu două regulate DSR-25, la robinetul
de control a presiunii.

La fața locului s-a constatat că prin furtunul de apă conectat la postul de
reglare a presiunii, erau alimentate cu gaze cazanul de import MOTAN - 1 buc și
aragazul AG4 - 1 buc, din casa de locuit cu 2 nivele din mun. Chișinău, com.
Tohatin, str. XXXXX, astfel se încălzea casa, precum și barul care este amplasat în
ogradă.

Pe cazul dat, reprezentanții operatorului de rețea au întocmit, în prezența
proprietarului imobilului, Iacov Știrbu, proces-verbal de constatare a conectării
samavolnice la rețeaua de gaze naturale a aparatelor de utilizare și dispoziție de
deconectare a instalațiilor de gaze naturale.

Astfel, locul de consum menționat a fost deconectat și documentat în acest
sens cu probe foto/ video.

Reclamanta a menționat că la data de 30 decembrie 2015, pârâtul a participat
la ședința Grupului de lucru din cadrul SRL „Chișinău-gaz” privitor la examinarea

modalităților de încălcare a clauzelor contractuale de către consumatorul final, care au dus la neînregistrarea sau înregistrarea incompletă a volumului de gaze naturale consumat. În rezultatul examinării materialelor acumulate (foto, video, notă informativă, proces-verbal de constatare, dispoziție de deconectare, declarațiile proprietarului) s-a adoptat Decizia nr. 1 din 22 ianuarie 2016 privind conectarea samavolnică la rețeaua de gaze naturale a aparatelor de utilizare, prin care s-a decis a efectua calculul consumului de gaze naturale pe sistemul paușal pentru o perioadă de 3 ani și s-a dispus obligarea lui Iacov Știrbu să achite în contul SRL „Chișinău-gaz” prejudiciul material cauzat.

În acest sens, a fost întocmită somația nr. 1 din 29 ianuarie 2016, prin care s-a adus la cunoștință pârâtului că urmează să achite datoria în mărime de 136 485,66 de lei, în termen de 5 zile din momentul recepționării somației, cu prezentarea actelor ce atestă achitarea datoriei.

Somația a fost recepționată de către pârât, fapt confirmat prin cererea sa ulterioară, însă acesta nu a achitat suma respectivă.

A afirmat că conform art. 51 alin. (4) lit. c) al Legii cu privire la gazele naturale, consumatorul final achită consumul de gaze naturale calculat prin aplicarea sistemului paușal, dacă se constată încălcarea de către consumator a clauzelor contractuale care a condus la neînregistrarea sau înregistrarea incompletă a consumului de gaze naturale. Calculul consumului de gaze naturale în aceste circumstanțe se efectuează în conformitate cu Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea gazelor naturale. Totodată, conform pct. 152 al Regulamentului, în cazul în care persoanele fizice și juridice conectează samavolnic la rețeaua de gaze naturale aparatele de utilizare, operatorul de rețea calculează consumul de gaze naturale conform sistemului paușal pentru o perioadă care nu va depăși 3 ani. În cazul în care persoana fizică sau juridică nu achită contravaloarea consumului de gaze naturale, operatorul de rețea se adresează în instanța de judecată pentru recuperarea prejudiciului cauzat.

Reclamanta a solicitat încasarea din contul pârâtului cu titlu de datorie suma de 136 485,66 de lei și cheltuielile de judecată în mărime de 4 094,56 de lei, iar în total suma de 140 580,22 de lei.

Prin încheierea primei instanțe din 08 iunie 2016 s-a dispus suspendarea cauzei până la examinarea cauzei civile intentate la cererea lui Iacov Știrbu împotriva SRL „Chișinău-gaz” cu privire la contestarea deciziei nr. 1 din 22 ianuarie 2016, iar prin încheierea instanței din 17 mai 2017, procesul civil în cauza dată a fost reluat.

Prin încheierea din 19 septembrie 2017 a fost suspendat procesul civil în cauza dată până la devenirea irevocabilă a hotărârii judecătorești în cauza civilă la cererea înaintată de Iacov Știrbu împotriva SRL „Chișinău-gaz” cu privire la contestarea deciziei nr. 1 din 22 ianuarie 2016, aflată în curs de examinare la Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani în procedura contenciosului administrativ, or, prin încheierea instanței de fond din 19 septembrie 2018 procesul civil în cauza dată a fost reluat.

Prin hotărârea din 05 martie 2019 a Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Chișinău-gaz” a fost admisă integral, în sensul invocat.

Invocând netemeinicia hotărârii primei instanțe, la data de 29 martie 2019, Iacov Știrbu a declarat apel, prin care a solicitat casarea acesteia și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Prin decizia din 26 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Iacov Știrbu și s-a menținut hotărârea din 05 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana.

Pentru a decide astfel, instanța de apel, a menționat că prima instanță a judecat cauza sub toate aspectele, a stabilit și elucidat toate circumstanțele importante cauzei, a apreciat corect probele administrate și a concluzionat just că, cerințele înaintate de SRL „Chișinău-gaz” sunt întemeiate. Or, atât legalitatea procesului-verbal din 16 decembrie 2015 privind consumul fraudulos de gaze naturale (f.d. 8), cât și decizia nr. 1 din 22 ianuarie 2016 (f.d. 14), prin care SRL „Chișinău-gaz” a dispus efectuarea calculului pentru atare consum, a fost verificată și stabilită pe cale judiciară, astfel nu se mai cere a fi dovedită prin prisma art. 123 alin. (2) Cod de procedură civilă.

Alegațiile apelantului Iacov Știrbu, cum că dânsul nu a fost legal înștiințat despre ședința de judecată din 05 martie 2019, la care prima instanță a pronunțat hotărârea, Colegiul le-a considerat neîntemeiate, deoarece din materialele cauzei rezultă că în perioada derulării procesului, Iacov Știrbu a fost citat legal de mai multe ori (f.d. 29, 55), a depus și cerere de amânare (f.d. 77)

Din considerentele menționate, Colegiul a consideră legală și întemeiată hotărârea primei instanțe și nu a găsit temeiuri de a o anula.

La 26 decembrie 2019, Iacov Știrbu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel și a solicitat casarea acesteia și hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că instanțele de judecată ierarhic inferioare au aplicat eronat și au încălcat normele de drept material, ceea ce a dus la soluționarea greșită a cauzei, au interpretat eronat legea precum și probele prezentate, iar erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Totodată, în susținerea recursului s-au indicat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, cărora le-a fost dată apreciere, redând totodată conținutul prevederilor normelor legale, dar fără a demonstra prin careva probe, încălcarea sau aplicarea eronată de către instanțele de judecată a normelor legale aplicabile speței.

În contextul prevederilor art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 26 septembrie 2019.

Materialele cauzei atestă expedierea participanților la proces a copiei deciziei motivate prin scrisoarea de însoțire din 16 octombrie 2019 (f.d. 130), or, la actele cauzei lipsește dovada de recepționare a acesteia de către recurent.

Astfel, recursul declarat la 26 decembrie 2019, este în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii

acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La data de 02 martie 2020, prin scrisoarea de însoțire nr. 2ra-624/2020, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului copia cererii de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței timp de o lună de la data recepționării (f.d. 148).

Conform avizului de recepție, intimatului a recepționat copia recursului la data de 04 martie 2020 (f.d. 149) și la 11 martie 2020 a depus referință, prin care a solicitat respingerea recursului ca inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului declarat de Iacov Știrbu, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul ca inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Iacov Știrbu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Iacov Știrbu ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Iacov Știrbu, împotriva deciziei din 26 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat